

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „TUUM” – zgłoszenie nr 11 939 774

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 września 2015 r. w sprawie R 2624/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- ostateczne i całkowite odrzucenie sprzeciwu wobec rejestracji rozpatrywanego znaku towarowego dla towarów należących do klasy 14;
- nakazanie OHIM zarejestrowania rozpatrywanego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM i interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów oraz przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie i błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2015 r. – Infratel Italia i in./Komisja

(Sprawa T-636/15)

(2016/C 016/59)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA) (Rzym, Włochy), Ericsson telecomunicazioni SpA (Rzym, Włochy), Italdata SpA (Avellino, Włochy), Linea Com Srl (Cremona, Włochy) (przedstawiciele: G.M. Roberti, I. Perego, M.S. Serpone i M. Serpone, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w całości lub w części;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji zawartej w piśmie Komisji Europejskiej (Ref. Ares[2015]3551496) z dnia 28 sierpnia 2015 r., „Termination of grant agreement 621078 project VIRGO”.

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony, zasady dobrej administracji, art. 41 i 48 Karty i art. 135 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1) oraz art. 208 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362, s. 1), a także naruszenia obowiązku uzasadnienia.
 - Komisja nie wysłuchała skarżących przed wydaniem decyzji, w której rozwiązała umowę o dotację i nakazała zwrot kwot otrzymanych tytułem zaliczki. Komisja naruszyła prawo skarżących do obrony, a także art. 135 rozporządzenia nr 966/2012, art. 208 rozporządzenia nr 1268/2012 oraz art. 41 i 48 Karty. Ponadto Komisja wydała decyzję wyłącznie w oparciu o oceny sformułowane przez ekspertów zewnętrznych, powołując się na te oceny bez przedstawienia w decyzji autonomicznego uzasadnienia. W ten sposób Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji i obowiązek przedstawienia odpowiedniego uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący błędów w ocenie, naruszenie obowiązku uzasadnienia i zasady niedyskryminacji oraz art. 135 rozporządzenia nr 966/2012 i art. 208 rozporządzenia nr 1268/2012.
 - Oceny dokonane przez Komisję i przez jej ekspertów zewnętrznych, które stanowią podstawę decyzji, są owocem błędnej oceny okoliczności faktycznych i prawnych i nie są poparte spójnym i odpowiednim uzasadnieniem. Komisja naruszyła również art. 135 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 966/2012.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędów w ocenie i naruszenia zasady proporcjonalności, dobrej administracji i obowiązku uzasadnienia, art. 135 rozporządzenia nr 966/2012 i art. 208 rozporządzenia nr 1268/2012, a także „Guide to Financial Issues relating to ICT PSP Grant Agreement”.
 - Komisja nie oceniła prawidłowo różnej wagi poszczególnych elementów realizowanych w ramach projektu, naruszając tym samym obowiązki dobrej administracji, a także reguły przewidziane w tym względzie w „Guide to Financial Issues relating to ICT PSP Grant Agreement”. W tym względzie Komisja nie przedstawiła również konkretnego i odpowiedniego uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 135 rozporządzenia nr 966/2012 i art. 208 rozporządzenia nr 1268/2012 oraz zasady proporcjonalności, a także obowiązku uzasadnienia.
 - Komisja wydała nakaz odzyskania całej kwoty zaliczki i nie uwzględniła w sposób należyty znaczenia projektu dla polityk Unii ani okoliczności, że wykonana przez konsorcjum praca mogła zostać ponownie wykorzystana. W ten sposób Komisja naruszyła art. 135 rozporządzenia nr 966/2012 i zasadę proporcjonalności.

**Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2015 r. – Alcohol Countermeasure Systems (International)/
OHIM – Lion Laboratories (ALCOLOCK)**

(Sprawa T-638/15)

(2016/C 016/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (Toronto, Kanada) (przedstawiciele: adwokaci E. Baud i P. Marchiset)